Să locuiesc în Templul Tău Părinte,
doresc adânc în orice vreme,
de-acolo să privesc şi mai fierbinte
întregu-mi suflet să te cheme.

Să locuiesc deplin în Templul legii sfinţeniei şi îndurării, să pot pricepe taina fărdelegii, şi taina veşnic-a iertării.

Să locuiesc în dragostea curată,
slăvitul Templu al luminii,
privind de-aici în lumea-ntunecată,
pricep şi florile şi spinii.

Pricep şi Adevărul şi minciuna;
şi bucuria şi durerea;
şi starea liniştită şi furtuna,
şi ura grea şi mângâierea!

Să nu mă-mpiedice perdeaua ceții,
ce-o pun vrăjmaşii-n faţa porţii,
să locuiesc întreg în Templul vieţii,
zdrobind puterea rece-a morţii.

Căci numai când în Templul Tău Părinte, eu locuiesc - sfinţit de Tine -
prin Duhul pot pricepe din 'nainte,
adâncul tainelor divine!

Să locuiesc în Templul Tău Părinte,
doresc adânc în orice vreme,
de-acolo să privesc și mai fierbinte
întregu-mi suflet să te cheme.

C-aici, în orbitoarea frumuseţe,
din casa harurilor plină,
/: e strălucirea sfintei Tale Feţe,
ce schimbă totul în lumină! :/